

ZINTZOTASUNAREN BILLA

Bein batean, amesetan,
ez dakit zelan,
uri zabal baten erdian aurkitu nintzan.
Jendea ara ta ona, millaka, prisaka, bultzaka, alkarri musturka.
Zu ortik, ni emendik, bestea ez dakit nondik.
Nik zuri, zuk niri... danak urduri.

Kaleetan galduta nengoala,
banku-etxe bat ikusi neban.
Ate gainean TRUKE jartzen eban.
Sartu, eta kristelezko leiatillean jota, itandu neban:
– “Zintzotasuna” trukutzen da emen?
– Emen, dolarrak, liberak, markoak, pezetak trukutzen dira,
baiña “zintzotasuna” ez.
Diru mota ori ez dogu ezagutzen.

Goazen aurrera... Nora?
Or aurrean ikusten dodan “supermekatura”.
Janariak, edariak, jantziak, ontziak, tresnak...
salgai, nonai.
Saltzaille bateri itandu neutson:
– “Zintzotasuna” saltzen dozue, emen iñon?
– Parkatu, baiña... “Zintzotasuna” edo dana-dalako ori, zer da?
Janari? Edari? Emen ez dogu ikusi.
Andik be triste urten nintzan.
zintzotasuna” salgai ez egoan.

Ba-noa, kalean zear aurrera. Eskerrera? Eskumara?
Ez dakit nora.
Ate baten gainean argiak diz-diz: zuri, gorri, orlegi...
Amatau eta ixiotu, ixiotu eta amatau.
Zer ete da au?
Ikus-miñez sartu nintzan.
Barruan, musika soiñuan, jendea eta argiak dantzan.
Soiñu polita zan.
Musikalari bateri itandu neutsan:
– “Zintzotasuna” izeneko abestia ba dakizu zelan dan?
– Kantu ori ez dogu ezagutzen. Olakorik ez da emen abesten.
Dantza lekutik urten nintzan, zoratuta. Nire amesak erreta.
Nora joango? Zer egingo?
“Zintzotasuna” non aurkituko? Non erosiko?
Onetan, gaua etorri, eta dana illundu zan.
Bakarrik, tristerik... bidea galdurik, otzak illik,
nora ezean, bide gurutzean, txabola zaar bat aurkitu neban.
Atea jo, eta sartu nintzan.
Agure zaar bat, bizar luze, ule zuri bat, sutondoan egoan,
berotan.
– Gabon, aitona.
– Gabon, Jaungoikoak emon, erantzun eusten gozo-gozoro
Zerk ekarri zaitu bakartade onetara, mutil?
– Zintzotasunaren billa nabil.
Ez dakit non erosten dan. Non aurkitu neikean.
– “Zintzotasuna”, gazte, esan eustan agura zaar jakitunak,
“Zintzotasuna” ez da saltzen, ez erosten.
“Zintzotasuna” ez dago kanpoan, merkatuan edo daniza-lekuan.
“Zintzotasuna” dago gizon-emakume baktxaren barruan.
Baktxaren biotz barren-barrean.
Zergatik billa kanpoan,
daukazuna biotzean?

POZAREN LABURRA

Ondo labur gelditzen da pozaren joana.
Baliokoa ete ba ames egitea?
Aurrean dot beti larrimiñaren oiana,
azur-mamuz batea.

Ba daroat neure pena illun izoztua
satsitzerik sasitzeko bide negartian,
desespero goriko oialetan bildua,
bero gura bizian.

Gora ta bera egorik ego ba noa,
aizearen oin ezkoa uinik uin antzera;
baña, eguzkia joka datorkit, artoa,
odolak usteltzera.

Zer naizen ba? Uts-uts, amesetan dantzaria,
esnatzean, aidean doan laño emea,
lo-mordo guzurtiek kordatzeko aria,
auts errearen kea.

Izarren begiei mosuka nai neuke gora,
Egoetan bizienak narabil lur jota;
odol ustelak, bor-bor, datorkidaz agora
zotiñak be itota.

Etsipenaren uyolak basterrerratu nau,
neure gurarien erteetan nago penetan,
ur loi onek itxaropena ondatu baitau
sakoneko otzetan.

Laster baten naiz ni buztin zokillen azpira,
eguna gauaren zuloetan dan antzera.
Erioren golde ugerrak sartuko dira
zorrotz nire larrera.

A. BIDAGUREN

